

Κατ' ερωτησιν ηρ.
περαιωσ 27 Αθηνών

ΔΕΥΤΕΡΑ

κ. Παπασταύρου Υρστ.
Βουλευτήν
Πειραιώς 27 ΕΝΤΑΥΘΑΚΤ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ίδρυται: ΚΩΝ. Β. ΝΑΚΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Γραφεία: ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 4. ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - ΕΤΟΣ Ιον - Αριθ. Φύλλου 14

Ίδιοκτήτης - Διευθυντής: ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ

(6ος όροφος Γραφείων 7, Τηλέφ. 55069).

Κατωτέρω δημοσιεύμεν δήλων του κ. Κων. Νάκου, άποχωρούντος οίκοθεν εκ της εφημερίδος δια λόγους υγείας.

Η «Ηπειρωτική Φωνή» θλίβεται ειλικρινώς διότι στερείται της συνεργασίας ενός εκλεκτού συνεργάτου και παλαιού δημοσιογράφου, διαβεβαιού όμως τους αναγνώστας της ότι η γραμμή της εφημερίδος θα παραμείνη η ίδια, διότι αυτή ως σκοπόν της εκδόσεώς της ένα και μόνον έταξε. Την προνοήσαν των ζωτικών «Ηπειρωτικών ζητημάτων» και την κατά τού δυνατόν έπλησαν τούτων.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΧΩΡΗΣΙΣ ΔΩΡΕΑΣ

Ο κάτωθι υποφαινόμενος Κωνστ. Βασ. Νάκος κάτοικος Πειραιώς (Αλκιβεύδου 143) συνεβλήθη με τον από 1 (1) 56 Συμφωνητικό με τον κ. Χρ. Λάμπρου δια την έκδοσιν «Εφημερίδος εν Αθήναις υπό τον τίτλον «Ηπειρωτική Φωνή».

Γνωστόν την δημοσιογραφικήν μου ιδιότητα και τηρεσόμενος εις την εκτέμησιν των άγων μου υπέρ της «Ηπειρώ» παρὰ του «Ηπειρωτικού λαού», ήγωνισθόν «αφελονερόδω» να θέσω τας πρώτας βάσεις της «Εφημερίδος ταύτης, ης τόν οικονομικόν τμήμα είχεν αναλάβει ο κ. Χρ. Λάμπρος.

Γνωστόν τὸ βάρος όρων και άλλων άπαρχών λήσεών μου «σημαντικῶν» υπέρ της «Ηπειρώ», υπερχεσθόν δια λόγους υγείας να άποχωρήσω ήδη της παρ' ήμών ιδρυθείσης ταύτης εφημερίδος. Διατηρών δε ζωηράν την ευγνωμοσύνην απέναντι του «Ηπειρωτικού» λαού δια την συμπαράστασιν του εις τόν άγών να της εφημερίδος ταύτης, δηλώ ότι άποχωρώ δια τούδε άνωτέρω λόγους και μόνον.

ΕΚΧΩΡΩ άπαντα τα επί ταύτης δικαιώματα τμήρου (τίτλον εφημερίδος κλπ.) εις τόν κ. Χρ. Κ. Λάμπρου από σήμερα.

Εν Πειραιεί τῇ 7 Φ)ρίου 1937

Ο άποδεχόμενος Ο δηλών και εκχωρήσας ΧΡ. Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΩΝ. Β. ΝΑΚΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΦΕΡΡΥ - ΜΠΟΥΤ ΙΤΑΛΙΑΣ - ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Όλος τυχαίως, περιήλθεν εις χείρας μου, το τεύχος του Δ)ρίου του 1956 της Μηνιαίας, Είκοσι γροισμημένης Ενοδοχειακής — Τουριστικής Επιθεωρήσεως ή «Ενωσ. Περιόδικου», το όποιον, έκδιδει τὸ Ενοδοχειακόν «Επιμελητήριον» «Ελλάδος». Είς τὸ είρημένον τεύχος, ανέγνωσν άρθρον του κ. Αλέκου Σκουρλέτη, Προέδρου του Ενοδοχειακού «Επιμελητηρίου» «Ελλάδος, δια τὸν όποιον ες αίτίας της ισάχτως δοθείσης λύσεως του Κράτους «Ευξείνου τὸ Παρθμείου, Φέρου-Μπώτ μετά της «Ηγουμενίσσης — Κερκύρας «Ιταλίας εξαπολύονται μέθροι κατά τὸν Κράτους καί ειδικώτερον παρουσιάζονται τούτο εν προκειμένω, άναρχο-νιστικόν της εποχής τὸν Βλαχο-δημάρχων, ύποσταν πίεσεις, άρριμένον παραγόντων, χάριν ύποπτον συμπεριόντων ή και μη γνωρίζον τὸ τί γίνεται. Δέν γνωρίζω ούτε ες όμωας τόν κ. Σκουρλέτην ούτε έχω εν προκειμένω επαγγελματικόν ή άλλο τί συμφέρον. Ούτε γνωρίζω ποία ή ιδιαιτέρα του Πατρίδα να συγκρίνω ταύτην με τὸ τσάμικο και την «Ηπειρον, ώστε από της πλευράς αυτής να τὸν διακαίωσω, μαχώμενον ύπὲρ τὸν τῶπου του δια τὸν λίδελλόν του, δια τὸν ως άνω άρθρου του, κατά της «Ηπειρώ, αν τὸ στενὸν τοπικιστικόν του ενδιαφέρον άξίζει τούτῳ χιστον τὸν κόπο από άπόψεως Τουριστικής, Ιστορικής, Αρχαιολογικής, αισθητικής κλπ., να υποθέσω κατ' ανάγκην, ὅτι δημοσηματικόν έγγραφε δια τὸν τόπον μας θα τὸν έγρῳφε και εκ της αίτίας ταύτης η και λόγω της ιδιότητος του προς τὸν συμφέρον της θέσεώς του ή και εκ γενικωτέρου δι' άλλα μέρη της «Ελλάδος ενδιαφέροντος.

Πάντως ή φρασολογία του κ. Σκουρλέτη και αὐ σκέψεις του ούτε την ύπόθεσιν εξυμνηροῦν άναφορικάς προς τὰς απόψεις του, ούτε «Ημετέρους και ξένους Τουρίστας ενδουσιάζον, αὐ λεπταί εκφράσεις του, και ίσως έπρεπε να μείνη άπαράτηρητον και άναπάντητον και από ήμάς τὸν τρίτους τὸν και από ήδη τὸν πρώτους τὸν άρθρον του, αν ή όλη ή ύφή αυτού, δέν ήτο κατ' έπικεική κρίσιν, άνι-

Απομνημόνιον σταλακτιτών του σπηλαίου Περάματος Ίωαννίνων.

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, (το άναποκρυστό μας). — Η από καιρού έυρισκομένη ένταθα σπλαιολόγος κ. Άννα Πετροχειλου, άσχολεται με την συνέχισιν των εργασιών της διανοίξεως της έξόδου εις τὸν περιφύμους σταλακτίτας του Περάματος.

Η κ. Πετροχειλου συνοδευόμενη και από κινηματογραφικόν συνεργειον της Σπλαιολογικής Έταιρείας, θα προβή εις την λήψιν φωτογραφιών έχρωμάτων και μη ίνα προβληθούν εις τὸν κινηματογράφον «Αθηνών Πάλλας έντός του μηνός Φ)ρίου. Η προβολή αυτή, ήτις θα δοθῇ υπό την ύψηλὴν προστασίαν των Α.Α.Μ.Μ. των Βασιλέων μας, σκοπόν έχει την διάδοσιν της άξίας του σπηλαίου, ίνα οὕτω οί τουρίσται σχηματίσουν μίαν μικράν ιδέαν τὸν μεγαλοεργήματος τούτου.

Αι εισπράξεις αὐται θα διατεθῶν έξ ολοκλήρου και άποκλειστικῶς δια τὴν έπισκευήν του παλαιού κτηρίου της Ζωσιμαίας Σχολής.

Κατὰ τὰς τελευταίας έρεύνας της ή κ. Πετροχειλου άνέρεν έντός του σπηλαίου εὐμεγέθη όδόντα άρκτου παλαιάς εποχής, ήτις εκ των προχείρων διαπιστώσαν αὐτίνες έγένοντο, φαίνεται δι πρόκειται περί ζωον τεταρτογενούς εποχής. Έάν πράγματι τούτο άποδειχθῇ άληθές θα είναι μία σημαντική άνακάλυψις.

Άξίζει να δοθῇ μεγάλη προσοχή εκ μέρους των άρμόδιων δια την αξιοποίησιν του σπηλαίου τούτου, διότι ταύτα φυσικά εὐρήματα σπανίζουν.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὸ άπόγευμα της 16ης λήξαντες εις τὸν Φερώνυμον Ναόν του ες Ίωαννίνων Νεομάρτυρος ΓΕΩΡΓΙΟΥ παρὰ την συν οίκίαν Γκούζη έτελέσθη μέγας Έσπερινός μετ' άρτοκλασίας

Από την έορτήν του ες Ίωαννίνων Νεομάρτυρος Γεωργίου εις ες τὸν Φερώνυμον Ναόν (Γκούζη).

προεξάρχοντος τὸ Σεβ. Μητροπολίτου Αργυροκάστρου κ. Παντελεήμονος την επομένην δὲ 17ην έτελέσθη λειτουργία. Τόσον εις τὸν Έσπερινόν

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Η εφημερίς μας εισήλθεν ήδη εις τὸν 380ον μήνα. Οί άγώνες της, ως άνεγνωρίσθη παρὰ πάντων, υπήρξαν και θα είναι υπεράνω ύψους και ύπὲρ της «Ηπειρώ» και μόνον.

Οί άγώνες όμως αὐτοί δέν μπορεῖ παρὰ να στηρίζονται μόνον εις την οικονομικήν άνίσχυσιν των συνδρομητών. Ίδού δεκατέ άπευθυνόμεθα προς όμῶς και επικάλυμμεθα την συμπαράστασιν σας, παρακαλούντες όπως μέξ άποστείλῃτε την συνδρομήν σας, ίνα οὕτω δυναθώμεν και συνεχίσωμεν τὸς άναληφθέντας υπὲρ της «Ηπειρώ» άγώνες μας.

πολέμου 1940—1931, τὸν εδίδασκε τὸν κόσμον πὸς πρέπει να ζουν και να πεθαίνον άλλα και ὁ Γράμμος ή Μουργκάνα και ή Κόνιτσα πὸς εκράτησαν άδούλωτον και την Πρωτεύουσιν του Κράτους κατά τὸ ξεκίνητον κίνημα και ή Δωδώνη ή «Ελλάς» τῇ 5, πὸς έδωκεν αὐτὸ τὸ μέγα και τίμιον δνομα εις την «Ελλάδα» μας και τὸς «Ελληνας, ή Νικόπολις, τὸ Σούλι και θαυμάσια τοπεία, και τόσα άλλα ιστορικά, αρχαιολογικά και λοιπά μέρη, πὸν δὲ ίδῇ ὁ Τουρίστας, διερχόμενος είτε παραλιακῶς, είτε

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΧΗ ΕΚΧΩΡΗΣΕΩΣ ΔΩΡΕΑΣ

Ο κάτωθι υποφαινόμενος Χρ. Κ. Λάμπρος άποδεχόμενος την από 7.6.1937 εκχώρησιν και δωρεάν του κ. Κ. Νάκου συνιδρυτού της μετ' έμοῦ συνεκδοθείσης «Εφημερίδος «Ηπειρωτική Φωνή» άποχωροῦντος ήδη ταύτης δια λόγους υγείας και καλῶς μενους να πιστεῶν ότι θα άγωνισθῇ δια να καλύψω κατά τὸ δυνατόν τὸ δημοσιογραφικόν κενὸν εκ της ταυτήτης άναγκαστικῆς άποχωρήσεως τὸν συνεργάτην μου κ. Κ. Νάκου.

ΔΗΛΩ

Ότι άναλαμβάνων την όριστική ιδιοκτησίν και διεύθυνσιν της ως άνω εφημερίδος, αὐδετέρα οικονομική εὐθύνη θέλει θάρρυνει τὸν άποχωρήσαντα κ. Κ. Νάκου άπάναντι οἰουδῆποτε προσώπου ή Δημοσίας Αρχῆς ής ής εξέδωθη ή άνω εφημερίς μέχρι σήμερα.

Εν Αθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1937

Ο άποδεχόμενος την δωρεάν και δηλών ΧΡ. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΟΜΕΝΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΣΤΟ ΚΑΛΠΑΚΙ

Μία έπιστολή του στρατηγού έ. ά. κ. Παν. Μαυρογιάννη

Πορὰ του Στρατηγού έ. ά. κ. Π. Μαυρογιάννη έλάδομεν την κάτωθι έπιστολήν την όποιαν και εκ καθήκοντος δημοσιεύμεν ως έχει.

Αθῆναι τῇ 28. 1. 1957

Κύριε Διευθυντά,

Η συνεχής παραμονή μου από της άπελευθερώσεως εις τὰς παρμεθερίους Έπαρχίας μου έστέρησε την ευκαιρίαν να παραστά εις την Σύσκεψιν της 19.11.56 εις την όποιαν εκλήθην παρ' Υμῶν δια την λήψιν άποφάσεως τοποθετήσεως άγάλματος Έλευθερίας Νίκης επί του Λόφου Καλπακίου. Άνέγνωσν αὐτάς έπιστολάς των Στρατηγών κ. κ. Καταίτητρον και Τσακαλώτου και νομίζω ότι καλῶς εξέλεξε ο κ. Τσακαλώτος τὸ σημείον όπου ίδρουσε τὸ μνημεῖον των Έκτελεστών της άποφάσεως του Έλληνικού Λαού και Στρατοῦ ήτις οὐ Βασιλέως, του Κυβερνήτου και του Αρχηγού του Στρατοῦ. Τὸ νέον όμως μνημεῖον ή άγαλμα θα συμβολίξῃ την άπόφασιν του Ασπιδίου και του Στρατοῦ όπως ύπερασπισιν την τιμήν και την έλευθερίαν της πατρίδος. Την άποφασιν ταῦτην (θα ενδυνάμυνται ίσως πλείονα κατά τὸ Πάσχα του 1940, ήτοι 6 μήνες πρὸ της εισβολῆς των Φασιστῶν) διότι «Ηπειρώται της περιόχης και οί άνδρες της άντισσαρματικής πυροβολαρχίας, έκοινοποίησαν εις τὸς «Καλούς» δια τὸν διερχόμενον προς Άλδανόν αν Προέδρου τούτων εν Ίωαννίνων άνωφάναντες μεγάλον πλῆθος εκ κλάδων εις ΚΑΛΠΑΚΙ με τὸ επίγραμμα «ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ» «Ητό τὸ πρώτον μῆνυμα του Λαού και Στρατοῦ προς τὸς μέλλοντας εισβολείς. Πιστῶα όθεν ότι ένα σήμερον έχοντες παρασταμένην την λόγην πρὸς τὸ σένορα και με επίγραμμα «ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ» θα είναι παραστατικώτερον δια την ιστορικὴν άποφασιν του άγώνος. Είς τὸ πλεονόν τὸν δύναται να τοποθετηθῇ πλῆθος της όποιαν ν' άναγράφεται ή άναλοδοῦσα την έντολήν άμύνης VIII Μεραρχία «Ηπειρώ» ως και αὐ Μονάδες λαδοῦσαι μέρος εις αὐτήν. Τέλος εις κατάλληλον θέσιν θα είναι επιβεβλημένη ή άνεγερσις μικροῦ οικήματος έκδόσεως εις τὸν όποιον επί άναγλύφου χάρτου να σημειωται ή γραμμή της άμύνης, αὐ θέσεις των τμημάτων ως και αὐ θέσεις του αντιπάλου με τὸ σημεία προσβολῆς. Φωτογραφία και μικρά εκθέσας τὸν γεγονέντων συμπαράναι νομίζω την δλην άνάγκην.

II

Επ' ευκαιρία σημειούμεν ότι ὁ Στρατηγός κ. Τσακαλώτος, εις την έπιστολήν του άναφέρει τὰς κάτωθι παρατηρήσεις του δια τὸ πανηγυρικόν φύλλον της ύμετέρας Έφημερίδος της 28ης Όκτωβρίου εν τῇ έπιθυμίᾳ να ύμνηροῦν μερικοί πυροβοληταί και ώρισμένοι κατώτεροι Διοικηταί και είναι τούτο άδικία ή μη μνημάνευσις των ήρωικών Συνταγματῶν της Μεραρχίας άνευ των όποιων οὐδένος πυροβολητοῦ αὐ όδίδες θα είχαν άξίαν» και εν συνεχείᾳ προσθέτει «Ηπειρώτης έγὼ και επί πεντάμηνον Διοικητής του ήρωικωτέρου των όλων Συνταγματῶν της 8ης Μεραρχίας του 40 εὐζώνων τὸ όποιον εισέδυσσε βαθύτερον εις Βόρειον «Ηπειρον ες όλων των Συνταγματῶν του Έλληνικού Στρατοῦ». Έξεπλόγην και έλυτήρην δια τὰ άνωτέρω άναφερόμενα υπό του Στρατηγού κ. Τσακαλώτου. Και όσον άφορὰ την Έφημερίδα σας, ήτο φυσικόν νομίζω μία νεοεκδοθείσα εφημερίς να μη έχῃ πλήρως άρχειον ιστορικῶν στοιχείων, καθ' ήν περίεσον ήτο ύποχρεωμένη να συντάξῃ πανηγυρικόν άρθρον της ήμερας. Όπως όήποτε εις τούτο άναφέρονται οί άνωτέρω Διοικηταί της περιόχης Στρατηγός Καταιμήτρος Διοικητής 8ης Μεραρχίας, Δοδώνης, Γιατζής, Διοικηταί Τεσσάρων και ὁ υποφαινόμενος Διοικητής Πυροβολικού «Ηπειρώ. Παράλληλα είναι τὰ όνόματα φανερωθέντα ήγητόρων. Εί μοι ύποχρεωμένος ως Διοικητής Πυροβολικού της εποχής εκείνης να παρακαλέσω τὸν κ. Τσακαλώτον να μη έσπείρῃμεν ζιζάνια μεταξὺ των διαφόρων όθλων του Στρατεύματος. Ο Κορ Τσακαλώτος ήθε εις την «Ηπειρώ» όλίγας ήμέρας πρὸ της εισβολῆς των Ιταλῶν και φυσικόν ήτο να μην γνωρίσῃ την επί εν έκτος συντελεσθέντων εργασιών και την πλήρη σηματοποίησιν δια την συνεργασίαν των ΟΠΑΔΝ ύπό την ήγεσίαν του σεμνοῦ πατριότου Στρατηγού κ. Καταιμήτρον. Δια την ενδεχομένην άντιμετώπισιν των εισβολέων, του πυροβολικού έρχος με τὰ όλίγα πυρομαχικά τὰ όποια διέθεσεν, ήτο να εξαρρώσῃ τὰ έχθρικών πεδίων κατά τὰς έπιθέσεις, να άναχαίτῃ τὰ έχθρικά άρματα μάχης να παρεμποδίσῃ την δράσιν του έχθρικού πυροβολικού. Νομίζω ότι, επέτυχεν τούτο, πλήρως χάρις εις την καλή προμελέτην προπαρασκευῆς και έφαρμογῆς. Ο Στρατηγός Τσακαλώτος δέν είχε την ευκαιρίαν να εύρισκείται εις τὸν τομέα Καλπακίου ίνα παρακολουθῇ τὴν συνεργασίαν των μονάδων και τὰ άποτελέσματά των συντεταγμένων προσπαθειών αὐτών. Τότε θα έδωλε ο-

λίον
συνέ-
ε-
την
λων,
λίξε-
καί
της.
χρῶ-
δραν
28
ελῶς
σας
στοῦ
καθ'
ον ε-
Ηπει-
αγού
ιστά-
συν-
ὁ τὸ
καί

αὐ-
νῶ-
ση.
αὐ-
ούλη
ροτῶ
δ-
ς ή-
εκο-
α ή-
ούθη

ούλι-
ν πε

εδο-
πλή-
πὸς
προ
Αρ-
αν-
οί
στον
βοι
5 μι
πὸς

τασ-
νεις
έν-
α
δαν
έντα
106
οδ-

και
ἀπο
κρη-
ιδιο
δω-
τοῦ
ρίαν
έν-
στε-
ν το
υλῶ
πρὸς
νομέ
τοῦ
σία
χαρι
θε-
ήσε
τους
της
τρα

δυνά
γ, δ-
ρρυ-
μάρ-
πρθ.
γρά-
σελ.

